

Veiligheidsbeleid 2020-2025: verwachtingen van de procureur des konings, de bestuurlijke directeur-coördinator en de gerechtelijk directeur: Samenwerking, Beeldvorming en Flexibiliteit.

1. In Hoofdstuk 3 wordt op pagina 21 van het Nationaal veiligheidsplan 2016-2019 het volgende vermeld:

“De nationale thema’s worden ook via het arrondissementele niveau verfijnd om aan te sluiten bij de lokale problemen waarmee de politiezones worden geconfronteerd. Dit niveau is dus een overleg-/coördinatieplatform om de top-down en bottom-up coördinatie te vergemakkelijken. Om ertoe te komen, speelt de DirCo een faciliterende en coördinerende rol bij de vertaalslag van het NVP en de realisatie en de opvolging van de ZVP’s. Zo communiceert hij/zij met de lokale politiezones over het NVP en geeft samen met de DirJud de nodige aandachtspunten weer op het niveau van het arrondissement. De procureur des Konings heeft zijn eigen strafrechtelijke beleidslijnen op het niveau van zijn gerechtelijk arrondissement. Hij wordt bijgestaan door de DirJud, in het bijzonder wat de toepassing van het recherchemanagement betreft.”

2. Artikel 28ter § 1 van het wetboek van strafvordering voorziet dat de procureur des Konings de materies bepaalt “waarin in zijn arrondissement de misdrijven prioritair worden opgespoord”. In een geïntegreerd veiligheidsbeleid is het logisch dat tussen het federale en het lokale of zonale niveau, ook arrondissementeel een veiligheidsbeleid wordt uitgewerkt.

Huidige nota geeft de **krachtlijnen** aan van de veiligheidsaanpak waarvoor het Antwerpse parket de komende jaren wil gaan.

3. Veiligheidsproblemen vinden niet zelden hun oorzaak in onderliggende maatschappelijke en/of sociale problemen en dit binnen diverse levensdomeinen.

Meer en meer worden politie en parket geconfronteerd met verdachten die kampen met multiple en complexe moeilijkheden op het vlak van verslavingen, (mentale) gezondheidszorg, agressie, armoede, vroegtijdige schoolverlating, budgetbegeleiding, nuttige tijdsbesteding, werk, huisvesting, enz.

Vaak zijn het trouwens precies die kwesties die de aanleiding zijn voor deviant gedrag en finaal de tussenkomst van politie en gerecht vereisen.

In weerwil van wat soms gedacht wordt is het echter zo dat politie en parket niet altijd de best geplaatste partners zijn om op een effectieve, dat wil zeggen een duurzame en probleemoplossende, manier tussen te komen in dergelijke situaties. De strafwetgeving kent (gelukkig) zijn grenzen en is geen “passe par tout” voor élk maatschappelijk probleem.

Een louter politionele of justitiële aanpak in veiligheidskwesties is in voormelde gevallen dus te beperkt en te eenzijdig. Het is daarentegen de ketengerichte en geïntegreerde aanpak die een veel sterkere garantie biedt om te komen tot een gedragen oplossing.

Bovendien zijn “Law Enforcement Agencies” klassiek vaak de schakel op het eind van de handhavingsketen, zodat daardoor te weinig in de eerste lijn kan gehandeld worden.

Een “gemeenschapsgerichte justitiezorg” die effectief wil zijn vraagt dus om een **multidisciplinaire samenwerking** met meerdere en diverse partners, die in functie van het concrete probleem én de concrete noden zowel uit het publieke als het private domein kunnen komen.

Vanuit een dergelijke filosofie wordt vandaag in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen trouwens reeds succesvol samengewerkt in projecten als CO3 en de Family Justice Centra. Dit dient ons te inspireren en aan te zetten om een dergelijke “ketengerichte en hollistische aanpak” ook binnen andere domeinen te introduceren en door te zetten.

De ketengerichte en geïntegreerde aanpak mag zich uiteraard niet beperken tot het domein van de lokale en gemeenschapsgerichte justitiezorg alleen. Niet enkel als het gaat om plaatselijke en intermenselijke kwesties, maar ook en niet in het minst in de strijd tegen de georganiseerde en/of ondermijnende criminaliteit, is een 360° aanpak immers een absolute must.

Ook hier dienen overheidsdiensten en private partners elkaar te vinden rond een gemeenschappelijk belang, met name het streven naar een veiliger samenleving waarin iedere burger zich individueel kan ontplooien, waarin oog is voor het sociale weefsel en de menselijke interactie en dit alles binnen een gezond economisch klimaat.

Samenlevingsproblemen kunnen bovendien enkel maar doeltreffend worden aangepakt als we durven te kijken over de grenzen (en dus de limieten) van de eigen structuren, de eigen finaliteiten en de eigen bevoegdheden. Samenlevingsproblemen aanpakken betekent schrijven aan een gezamenlijk, positief en verbindend verhaal.

In onze gemeenschappelijke strijd tegen de maatschappij ondermijnende criminaliteit is het dus de hoogste tijd om daar waar kan tussenschotten af te bouwen, uiteraard met respect voor ieders bevoegdheden.

Ook de burger kan een belangrijke rol opnemen in dit streven naar een veiliger samenleving. Veiligheid is immers een verantwoordelijkheid van iedereen.

In een veiliger samenleving hebben we oog voor wat er gebeurt en leeft in onze straat, wijk of buurt. Investeren in sociale contacten, is investeren in sociaal weefsel en dus in een vangnet waarin we zorgen voor elkaar en opkomen voor elkaars veiligheid. Dit kan onder meer door het verder uitbouwen van buurtinformatienetwerken en het blijvend inzetten op een gedegen wijkwerking met gewaardeerde wijkagenten in elke politiezone.

Het Antwerpse Openbaar Ministerie wil zijn rol in die multidisciplinaire aanpak opnemen en een voortrekker zijn om partners uit diverse domeinen samen te brengen en samen te zoeken naar het meest geschikte antwoord op een concrete veiligheidsproblematiek. De bestuurlijke directeur-coördinator en de gerechtelijk directeur ondersteunen die multidisciplinaire aanpak en de wens om daarin een voortrekker te zijn; in het bijzonder wat betreft de samenwerking binnen de geïntegreerde politiestructuur.

Op die manier werken we trouwens verder in de geest van de Kadernota Integrale Veiligheid 2016-2019, waarin sprake is van een integraal veiligheidsbeleid dat zowel de diverse territoriale beleidsniveau's omvat (federaal, regionaal, zonaal en/of lokaal), als de verschillende sectoren die voor de geïntegreerde veiligheidsaanpak relevant zijn.

Een integrale veiligheidszorg streeft ernaar zoveel mogelijk aspecten van een veiligheidsfenomeen in het beleid en de aanpak te betrekken en dit gespreid over de diverse schakels van de veiligheidsketen: preventie, repressie en nazorg ten aanzien van het slachtoffer en van de dader.

Een integraal veiligheidsbeleid beperkt zich niet tot de strafrechtsketen en de strafrechtshandhaving, maar kiest ook voor een bestuurlijke handhaving van zowel overlast veroorzakende gedragingen, lichtere vormen van criminaliteit als georganiseerde misdadafenomenen.

Een beleid van integrale veiligheidszorg streeft er bovendien naar om, waar mogelijk, via sociaal en individueel preventieve maatregelen en hulpverlening, in te werken op de structurele-en individuele oorzaken van criminaliteit en onveiligheid (Kadernota Integrale Veiligheid 2016-2019, blz.8).

Tegelijkertijd willen het parket, de bestuurlijke directeur-coördinator en de gerechtelijk directeur ook de aandacht vestigen op de grote maatschappelijke gevolgen van ogenschijnlijk “miniem” of individueel deviant gedrag.

Uiteraard dienen samenlevingsproblemen, zoals bijvoorbeeld druggebruik, geïntegreerd te worden aangepakt met bijzondere aandacht voor preventie. Tegelijkertijd moet aan de individuele druggebruiker echter duidelijk worden gemaakt dat hij/zij door zijn/haar individueel gedrag verantwoordelijk is voor het mee in standhouden van een veel grotere, wereldwijde criminele carrousel die maatschappij ondermijnend werkt.

4. Om de fenomenen en de misdrijven vast te leggen die op arrondissementeel niveau het voorwerp dienen uit te maken van een prioritaire en/of projectmatige aanpak, is er op het niveau van het gerechtelijk arrondissement Antwerpen nood aan **een dynamische beeldvorming**.

Dit dynamisch beeld dient de basis te zijn van de informatie-gestuurde-politiezorg (Intelligence Led Policing) en wordt idealiter gebruikt voor zowel gerechtelijke als bestuurlijke doeleinden om prioriteiten te leggen¹.

Door middel van een stuurbord dat de opmaak van een dergelijk veiligheidsbeeld mogelijk maakt, kan het geïntegreerde veiligheidsbeleid op een **flexibele manier** worden ingevuld en dit gedurende de ganse duurtijd van huidig zonaal veiligheidsplan, te weten de periode 2020-2025. Het heeft immers geen zin om thans, bij de redactie van de nieuwe zonale

¹ Bij het uitwerken en aansturen van een dergelijke dynamisch beeldvorming is wellicht een rol weggelegd voor het A.I.K. en de strategische analisten van de federale politie. Afstemming met de misdrijfanalisten van de federale gerechtelijke politie (de “O.M.A.’s) is essentieel. Idealiter is de beeldvorming tegelijkertijd predictief, en komen er sturende suggesties om op bepaalde fenomenen, groepen of actiedomeinen te werken. Het A.R.I.E.C. zou aanvullend een rol kunnen spelen voor de vertaling en de beeldvorming richting bestuurlijke overheden. Structureel zou gedacht kunnen worden aan het installeren van een periodiek overleg “beeldvorming” waarbij alleszins vanuit parket, politie, A.R.I.E.C. en A.I.K. getracht wordt op reactieve wijze tendensen in fenomenen op te volgen en op predictieve wijze opkomende fenomenen te detecteren.

veiligheidsplannen, gemeenschappelijke prioritaire misdrijven of fenomenen voor de komende jaren vast te leggen, nu genoegzaam bekend is hoe dynamisch crimineel gedrag zelf is.

Naargelang de beeldvorming die het dynamisch stuurbord zal genereren, wordt het dus mogelijk de vastgelegde prioritaire misdrijven of fenomenen, te monitoren en desgevallend bij te sturen. De dynamische beeldvorming zal het eveneens mogelijk maken om op een soepele manier om te gaan met de te volgen strategie en de te verkiezen afhandelingswijze (gerechtelijk en/of bestuurlijk), dit in overleg met de partners waaronder de lokale politiediensten en bestuurlijke overheden. In deze speelt de Zonale Veiligheidsraad uiteraard een cruciale rol omdat daar, in overleg tussen de diverse partners, de keuzes voor het lokale niveau gemaakt worden.

De dynamische beeldvorming zal evident ook misdrijven en/of fenomenen aanbrengen die niet op zonaal niveau, maar wel op een zone-overschrijdende of zelfs arrondissementele wijze dienen aangepakt te worden. Hierbij dient dan in eerste instantie gedacht te worden aan feiten die zich situeren binnen het domein van de seriematige, georganiseerde en/of ondermijnende criminaliteit.

Een dergelijke aanpak hoeft zich overigens niet te beperken tot bepaalde misdrijven en/of fenomenen, maar kan ook georganiseerd worden rond een groep personen of een welbepaalde geografische omschrijving (zie verder onder punt 6).

Volledigheidshalve kan nog worden meegegeven dat – in functie van de arrondissementele beeldvorming to be - zal bekeken worden of en hoe de misdrijfphenomenen die uiteindelijk zullen worden weerhouden in het nog te verwachten Nationaal Veiligheidsplan en de eveneens toekomstige Kadernota Integrale Veiligheid, zullen vertaald worden naar een ketengerichte en geïntegreerde aanpak op arrondissementeel niveau.

5. Zoals uit bovenstaande tekst sub 2 ten overvloede blijkt, is het parket van oordeel dat bij het ontwikkelen van een zonaal, boven-zonaal en/of arrondissementeel veiligheidsbeleid, winst kan geboekt worden bij **de manier waarop ketenpartners met elkaar samenwerken**, en bijgevolg ook op het vlak van het verder op elkaar afstemmen van werkprocessen en beleidskeuzes.

Vanuit die premisse hechten het Antwerpse Openbaar Ministerie, de DirCo en de DirJud dan ook het hoogste belang aan de onder punt 6 verder omschreven **transversale thema's**, dewelke de pijlers zullen uitmaken van de ketengerichte en geïntegreerde veiligheidsaanpak van de komende zes jaar (2020-2025).

Van de partners in de veiligheidsketen wordt het engagement gevraagd om mee in te zetten op hierna vermelde transversale thema's en dit zowel in de redactie van de zonale veiligheidsplannen, als bij het later uitwerken en uitvoeren van de gekozen zonale, boven-zonale en arrondissementele prioriteiten. Uiteraard wordt hierbij rekening gehouden met de bij de partners, waaronder politie en parket, voorhanden zijnde capaciteit.

Wanneer het gaat om seriematige, georganiseerde en/of de ondermijnende criminaliteit zal de ketengerichte en geïntegreerde aanpak er daarenboven op gericht zijn:

(1) om de politionele aanpak in de betrokken zones of op arrondissementeel niveau, zoveel mogelijk op elkaar af te stemmen en deze zoveel als kan te oriënteren op de parketaanpak (+ vice versa)

(2) om de bestuurlijke handhaving in de betrokken zones of op arrondissementeel niveau, zoveel als mogelijk op elkaar af te stemmen en deze vervolgens zoveel als kan te oriënteren op de politieaanpak en de parketaanpak (+ vice versa).

6. Transversale thema's

- Informatiedeling

Om een integraal veiligheidsbeleid mogelijk te maken is informatiedeling een onontbeerlijke voorwaarde. Dit zowel tussen de partners in de gerechtelijke keten onderling (bv. lokale politie - federale politie), als in hun relatie met de externe partners die een rol opnemen in het vooropgestelde zonale en arrondissementele veiligheidsbeleid (douane, sociale en economische inspectiediensten, bestuurlijke overheden, hulpverleningsinstanties, enz.).

Een wettelijk kader voor dergelijke informatiedeling werd enigszins voorzien in het artikel 458 ter SW en binnen het Openbaar Ministerie werd deze bepaling uitgewerkt via omzendbrief 4/2018 van het College van procureurs-generaal inzake casusoverleg en beroepsgeheim.

Ook de ressortelijke omzendbrief 10/2017 van de procureur-generaal bij het hof van beroep te Antwerpen inzake deelname van het Openbaar Ministerie aan de bestuurlijke handhaving van criminaliteit en veiligheidsfenomenen, reikt een aantal handvaten aan.

Aan de hand van deze directieven werden de voorbije jaren door het parket Antwerpen in een aantal materies reeds protocollen afgesloten met diverse bestuurlijke overheden uit verschillende sectoren (protocollen casusoverleg IFG, drugs, mensenhandel en mensensmokkel, Stroomplan (MAHO), enz.).

Het (weliswaar strikte) kader maakt het dus alleszins mogelijk voor het O.M. om met verschillende partners **op projectmatige en gerichte wijze de krachten te bundelen** en samen te ageren tegen opduikende fenomenen.

Het parket wenst deze vorm van informatiedeling en multidisciplinair samenwerken te stimuleren en zal haar inspanningen van de voorbije jaren onverminderd verder zetten, dit evident telkens met respect voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, het beroepsgeheim, het geheim van het onderzoek en met naleving van de boven vermelde richtlijnen. Het parket en politie zullen hierbij uiteraard ook op federaal niveau lopende initiatieven mee ondersteunen, maar zijn van mening dat deze geen remmende factor mogen zijn als er op arrondissementeel niveau sneller progressie kan worden gemaakt in deze vormen van deling en samenwerking.

- **Bestuurlijke handhaving**

Het Nationaal Veiligheidsplan 2016-2019 vermeldt onder meer:

Het aanpakken van de georganiseerde criminaliteit vereist een goed georganiseerde overheid. De overheid zal zich hierbij niet beperken tot een louter strafrechtelijke aanpak. Bij de voorkoming en bestrijding van georganiseerde criminaliteit is een belangrijke rol weggelegd voor diverse overheidspartners. Het bundelen van kennis en de optimale aanwending van de bevoegdheden van verschillende openbare besturen en administraties moeten leiden tot complementaire en mogelijk doeltreffender strategieën in de strijd tegen de georganiseerde criminaliteit. Omdat de gevolgen van georganiseerde criminaliteit zich manifesteren op het lokale niveau, neemt het lokale bestuur een bijzondere plaats in. Een effectieve bestuurlijke aanpak vereist echter, naargelang het geval, de samenwerking tussen verschillende partners. De nadruk ligt op de samenwerking tussen de gerechtelijke, bestuurlijke en/of sociale, economische en fiscale diensten.

Het Antwerpse O.M. wenst breder uitvoering te geven aan de boven vermelde ressortelijke omzendbrief 10/2017 van de procureur-generaal bij het hof van beroep te Antwerpen inzake deelname van het Openbaar Ministerie aan de bestuurlijke handhaving van criminaliteit en veiligheidsfenomenen.

De lokale besturen zullen worden aangemoedigd om vanuit de lokale noden **protocollen op het vlak van bestuurlijke handhaving** af te sluiten. Samen met hen zullen het parket, de DirCo en de DirJud streven naar een “aanklappende aanpak”.

Belangrijk voor het welslagen van deze doelstelling is lokale besturen meer vertrouwd te maken met het concept en de uitdagingen van het handhaven. Dit uiteraard voor zoveel als nodig, nu binnen het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, verschillende snelheden aanwezig zijn op het vlak van “bestuurlijk handhaven”.

Het binnen de schoot van de Antwerpse C.S.D. sedert enkele jaren opgerichte A.R.I.E.C. zou hierin de stuwende kracht moeten kunnen zijn.

Het A.R.I.E.C. ondersteunt de lokale besturen bij het verstoren van maatschappij ondermijnende activiteiten, dewelke vaak verweven zijn met schijnbaar legale vehikels of constructies.

Naast het op ad hoc basis beantwoorden van behoeften en vragen vanuit het lokale niveau, gebeurt dit ook door op gestructureerde wijze bij te dragen aan de beeldvorming, deze informatie ter beschikking te stellen van de besturen en lokale politiediensten, informatiesessies te houden, ontwerpen van gemeentereglementen te ontwikkelen op het vlak van handhaven, het overzicht te behouden op eventuele “good practices” in andere provincies en ontwikkelingen in het buitenland, kortom lokale besturen bij te staan in het ontwikkelen van contra-strategieën die dan weer kaderen in en afgestemd zijn op een ruimer, met andere partners ontwikkeld, geïntegreerd veiligheidsbeleid.

De recente initiatieven die het A.R.I.E.C. Antwerpen nam in de strijd tegen de criminele motorbendes kunnen op dat vlak als exemplarisch worden beschouwd.

Het parket Antwerpen zal de komende jaren mee blijven ijveren voor de verdere uitbouw van het A.R.I.E.C., zodat deze dienst kan uitgroeien tot het expertisecentrum dat het behoort te zijn.

Tijdens de Zonale Veiligheidsraden zal het parket met de partners overleggen of er nood is aan het afsluiten van een protocol op het vlak van bestuurlijke handhaving.

- **Recherchemanagement**

De procureur des Konings wenst inzake seriematige, georganiseerde en/of ondermijnende criminaliteit te bekijken in welke mate het recherchemanagement terug kan worden opgepikt. Hij zal samen met de partners nagaan hoe het recherchemanagement op een realistische wijze kan worden geïmplementeerd in de werkprocessen van politie en parket. Idealiter gebeurt dit **zowel op een strategisch niveau, een tactisch niveau als op het dossierniveau.**

Een veiligheidsbeleid en een daaraan gekoppeld vervolgingsbeleid op basis van prioriteiten, vereist immers in tijden van ernstige capaciteitstekorten bij tal van overheidsdiensten dat op transparante wijze keuzes worden gemaakt, dit onder meer op het vlak van mensen en middelen bij zowel politie als parket.

Een nuttige leidraad hierbij is alleszins dienstnota 4/2018 van het Antwerpse parket.

In de dossiers van seriematige, georganiseerde en ondermijnende criminaliteit, zal alleszins worden aangestuurd op duidelijke werkafspraken tussen de federale gerechtelijke politie en de lokale recherchediensten enerzijds, maar ook tussen lokale recherchediensten onderling.

Er zullen afspraken worden gemaakt over onder meer het proactief uitwerken van een onderzoeksstrategie, om zodoende de onderzoeksaisine te bewaken en de doorlooptijden op te volgen. Uiteraard zullen speurders en parket ook oog hebben voor de illegaal verworven vermogensvoordelen (cfr. hierna sub “buitgerichte aanpak”).

Het is ook (en zelfs vooral) in dit type van onderzoeken dat steeds moet worden bekeken of naast een doortastend gerechtelijk optreden, ook ruimte en nood bestaat voor een complementair en doortastend bestuurlijk handhaven (cfr. supra).

- **Buitgerichte aanpak**

Zowel in de Kadernota als in het Nationaal Veiligheidsplan 2016-2019 wordt gerefereerd aan het belang van een buitgerichte aanpak.

Volkomen terecht en nog steeds actueel, nu de kans op het ontmantelen van een criminele organisatie soms groter is door het droogleggen van de criminele geldstromen of het systematisch recupereren van de wederrechtelijke vermogensvoordelen.

Aandacht moet derhalve gaan naar het financieel rechercheren en het oprichten van plukteams.

Het parket neemt zich voor in prioritaire dossiers op gestructureerde manier over te gaan tot **vermogensontnemende acties**, waaronder - in geval van eerdere veroordelingen – het opstarten van zogenaamde strafuitvoeringsonderzoeken (SUO).

Wat betreft de targets die geen voorwerp uitmaken van een SUO, zal alleszins bekeken worden of de samenwerking met andere partners, zoals de diensten van de FOD Financiën, kan geïntensifieerd worden, dit uiteraard binnen de marge die de wetgever toelaat.

- **Dadergerichte aanpak/optreden in een geografische omschrijving**

De ervaringen uit het verleden hebben aangetoond dat de dadergerichte aanpak zijn vruchten afwerpt. Het beleid dat het parket heeft ontwikkeld op het vlak van de zogenaamde “veelplegers” zal worden verder gezet en daar waar nodig nog worden verfijnd.

Naast een beleid op de klassieke veelpleger, kan in functie van de beeldvorming eveneens een aangepaste aanpak worden uitgewerkt op een specifieke groep (zgn. “hotshots”). Hierbij kan gedacht worden aan risicojongeren zoals verslaafden, geradicaliseerden, drugfacilitatoren, enz.

Daders en vooral dadergroepen kunnen echter ook polycrimineel zijn. Een dadergerichte aanpak over de fenomenen heen is in die gevallen noodzakelijk om deze seriematige, georganiseerde of ondermijnende vormen van criminaliteit op een effectieve wijze aan te pakken.

Vertaald naar organisatiestructuur van politiediensten en parket betekent dit dat men op structurele wijze de reflex moet inbouwen om over de klassieke secties of gespecialiseerde teams heen (drugs, ecofin, jeugd, milieu, ...) te kijken naar “de aard” van de geïndiceerde dader of dadergroepering, om vervolgens van daaruit te bepalen welke regelgeving de meeste mogelijkheden biedt naar een efficiënt en effectief optreden.

Een dergelijke aanpak betekent dus dat rond prioritaire daders of dadergroeperingen, multidisciplinaire teams kunnen samengesteld worden bij politie en parket.

In functie van de concrete beeldvorming kan tenslotte ook nog blijken dat een specifieke aanpak zich opdringt voor een bepaalde buurt of wijk (zgn. “hotspots”). Het parket is bereid om, telkens rekening houdend met de voorhanden zijnde capaciteit, te bekijken of hierop projectmatig kan worden samengewerkt met de partners.

Een gecoördineerde en geïntegreerde aanpak van daders, dadergroeperingen of wijken, betekent echter dat naast de strafrechtelijke tussenkomsten en het bestuurlijk handhaven, ook aandacht dient te gaan naar **het opbouwende en verbindende luik van het geïntegreerd optreden**.

Zoals hierboven reeds uitdrukkelijk gesteld, volstaat het immers niet samenlevingsproblemen, waaronder veiligheid, over te laten aan politie, justitie en bestuurlijke handhavers alleen. Een gedegen 360° aanpak impliceert immers ook input van andere gespecialiseerde diensten én houdt tegelijkertijd in dat er een beleidsvisie bestaat op het vlak van bijvoorbeeld ruimtelijke ordening, cultuur- en verenigingsleven, hulpverleningstrajecten, gedegen onderwijs, werkgelegenheid, lokale economie, enz.

Het eerder repressieve luik dient dus hand in hand te gaan met een positief en opbouwend verhaal. Enkel dan kan het ketenverhaal een succesverhaal worden. Hiervoor rekent het Antwerpse O.M. op de input en het engagement van de bestuurlijke beleidsdragers op lokaal, regionaal en federaal niveau.

- **Slachtofferzorg**

Aandacht voor slachtofferzorg moet een constante zijn op alle echelons in de veiligheidsketen, niet in het minst bij politie en Openbaar Ministerie.

Het is belangrijk de slachtofferzorg bij politie, parket en Justitiehuzen op elkaar af te stemmen en op arrondissementeel niveau te streven naar een verdere uniformisering van werkprocessen, dit met het oog op een correcte informatiedoorstroming en dito onthaal.

Gelet op het grote belang dat het Antwerpse parket hecht aan een correcte bejegening van slachtoffers, wordt dit thema meegenomen in de zonale veiligheidsplannen.

Artikel 3bis V.T.Sv. stelt zeer expliciet dat slachtoffers van misdrijven en hun verwanten, zorgvuldig en correct dienen te worden bejegend. Alle noodzakelijke informatie moet hen tijdig ter beschikking worden gesteld, onder andere deze met betrekking tot de verklaring van geregistreerd benadeelde en deze met betrekking tot de burgerlijke partijstelling.

Slachtoffers kunnen rekenen op gespecialiseerde bijstand, onder andere deze van de justitieassistenten in hetzij Antwerpen, Mechelen of Turnhout.

De respectieve omzendbrieven bij politie en parket dienen rigoureuus te worden nageleefd.

7. **Opvolging**

De concrete engagementen van de verschillende partners bij een multidisciplinaire aanpak kunnen gevat worden in zonale of arrondissementele actieplannen en/of afspraken op het vlak van opvolging.

Gelet op het voorgaande kunnen de hierna volgende items, al dan niet op een cumulatieve wijze, het voorwerp uitmaken van dergelijke actieplannen en/of afspraken:

- één of meerdere van de hier boven sub 6 beschreven transversale thema's
- in functie van de beeldvorming: een type van misdrijf of een fenomeen dat hetzij zonaal hetzij over de zones heen, als prioritair wordt beschouwd
- in functie van de beeldvorming: een projectmatige samenwerking (desgevallend over de zones heen) omtrent de aanpak van een daderprofiel, een dadergroepering of een specifieke locatie
- in functie van de beeldvorming: een projectmatige samenwerking (desgevallend over de zones heen) rond een specialisatie of functionaliteit ² (bvb. cybercrime).

De opvolging van de zonale actieplannen zal gebeuren op de Zonale Veiligheidsraden.

² Samenwerking over de zones heen kan een antwoord zijn op de toenemende complexiteit en techniciteit in diverse materies.